



LA MIRADA DEL BISBE

El matrimoni: la primera escola de la vida



El matrimoni és molt més que una suma de persones sota un mateix sostre: és institució i ecosistema on aprenem a sentir-nos estimats i a estimar, a gestionar conflictes i a buscar el bé comú. El matrimoni és l'«àmbit-llar» on madura, amb paciència i humor, el caràcter de cadascú. Allà es poden transmetre valors —la fe, la responsabilitat, la gratuïtat, la justícia, la cura dels febles— no com a teories, sinó com a gestos i hàbits que es viuen cada dia. I és també taller de realització integral: hi poden germinar vocacions, s'hi despleguen talents, i s'hi aprèn que la llibertat floreix quan es posa al servei de l'altre. La tradició social de l'Església ho ha recordat sovint.

Ara bé, quines amenaces afebleixen el matrimoni avui? La precarietat laboral i uns horaris deshumanitzats que trenquen el temps compartit; la soledat digital que hiperconnecta pantalles i desconnecta cors; la cultura del descart; la pressió econòmica d'un habitatge inassolible; i el descens de la natalitat per por, manca de suports i de reconeixement de la cultura de la vida. Tot plegat erosiona el «nosaltres» que sosté la societat.

Com hi responem? Custodiant el vincle: cuidem el diàleg, demanem perdó o diguem gràcies o si us plau sovint (és la vitamina C de la convivència). Establim rituals de matrimoni que siguin «sagraments de la quotidianitat». Acompanyant: parròquies que ofereixin itineraris prematrimonials i postmatrimonials, grups de pares i mares, espais intergeneracionals. Reconciliant temps i feina: promoure la coresponsabilitat domèstica i la conciliació real, perquè l'amor necessita hores compartides. Suport a la natalitat: polítiques i iniciatives comunità-



FOTO: FREEPIK

ries que facilitin l'arribada i cura dels fills (permisos realment sostenibles, xarxes d'ajuda, llars d'infants assequibles). Accés a l'habitatge: impulsar fórmules solidàries i cooperatives, lloguers justos i via preferent per a famílies joves.

Quan el matrimoni és estimat i sostingut, tota la societat ho nota: creix la confiança, disminueix la conflictivitat, s'enforteix el teixit cívic. En aquesta Setmana del Matrimoni demanem la gràcia de repensar allò que dificulta les nostres relacions, i de teixir comunitats que facin possible la belle-

sa d'un «per sempre» que eduqui, sostingui i il·lumini.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.



APUNTS PER A L'ANÀLISI

Complir les lleis de l'amor, i no des de la casuística

Ala muntanya, acompanyat dels seus seguidors, Jesús havia fet una declaració de principis: les benaurances. Havia proclamat amb veu forta, clara, entenedora, qui eren els preferits en el Regne de Déu.

I, després, a poc a poc, en col·loqui animat, repassava el contingut de la Llei mosaica encarant-la al seu missatge.

Els jueus estaven orgullosos de la Llei de Moisès. Era el millor regal que havien rebut de Déu. En totes les sinagogues la guardaven amb veneració. En aque-

ta Llei hi trobaven tot el que calia per a ser fidels a Déu.

Jesús va més enllà de la Llei. La manté en tots els seus ets i uts, però diu que cal complir-la des de l'amor i no des de la casuística. Es tracta d'una moral d'actituds, i no solament d'actes externs.

I és que, els manaments antics eren lleis de mínims, exigències negatives d'aquelles que no es poden traspasar: no jurar, no robar, no matar, no desitjar... N'hi havia prou en no fer el mal.

El manament de Jesús apunta vers el màxim, vers un major amor:

—Respectar la vida és molt important. No n'hi ha prou en no matar, cal evitar tota violència física o moral que fereixi les persones. Existeixen moltes formes de ferir i fer mal sense arribar a matar: paraules ofensives, intents permanents d'humiliació... Desitgem viure en comunió oberta i comprensiva, on tot el que és bo sigui realçat i els defectes siguin dissimulats, en la mesura que siguin dissimulables. On el

diàleg sigui sincer i la comunicació cordial.

—No n'hi ha prou en evitar l'adulteri. Cal estar-se de jocs sentimentals injustificats que posen en perill l'equilibri en el propi matrimoni i a casa dels altres; quan la fidelitat matrimonial en pot sortir ressentida i debilitada.

—No n'hi ha prou en no caure en el perjur. Cal dir, i viure, la veritat. El nostre desig és viure la sinceritat: «Digueu sí quan és sí i no quan és no», ens diu Jesús.

Mn. Ramon Sàrries

LA MIRADA DEL OBISPO

El matrimoni:
primera escola
de la vida

El matrimonio es mucho más que la suma de personas bajo un mismo techo: es institución y ecosistema donde aprendemos a sentirnos amados y a amar, a gestionar conflictos y a buscar el bien común. El matrimonio es el «ámbito-hogar» donde madura, con paciencia y humor, el carácter de cada cual. Allí se pueden transmitir valores —la fe, la responsabilidad, la gratuidad, la justicia, el cuidado de los más frágiles— no como teorías, sino como gestos y hábitos cotidianos. Y es también taller de realización integral: donde pueden germinar vocaciones, se despliegan talentos y se aprende que la libertad florece cuando se pone al servicio del otro. La tradición social de la Iglesia lo ha recordado a menudo.

Ahora bien, ¿qué amenazas debilitan hoy al matrimonio? La precariedad laboral y unos horarios deshumanizados que rompen el tiempo compartido; la soledad digital que hiperconecta pantallas y desconecta corazones; la cultura del descarte; la presión económica de una vivienda inalcanzable; y el descenso de la natalidad por miedo, falta de apoyos y de reconocimiento de la cultura de la vida. Todo ello erosiona el «nosotros» que sostiene la sociedad.

¿Cómo respondemos? Custodiando el vínculo: cuidemos el diálogo, pidamos perdón o digamos gracias o por favor a menudo (es la vitamina C de la convivencia). Establezcamos rituales de matrimonio que sean «sacramentos de la cotidianidad». Acompañando: parroquias que ofrezcan itinerarios pre-matrimoniales y post-matrimoniales, grupos de padres y madres, espacios intergeneracionales. Reconciliando tiempo y trabajo: promover la corresponsabilidad doméstica y la conciliación real, porque el amor necesita horas compartidas. Apoyo a la natalidad: políticas e iniciativas comunitarias que faciliten la llegada y cuidado de los hijos (permisos realmente sostenibles, redes de ayuda, guarderías asequibles). Acceso a la vivienda: impulsar fórmulas solidarias y cooperativas, alquileres justos y vía preferente para familias jóvenes.

Cuando el matrimonio es amado y sostenido, toda la sociedad lo nota: crece la confianza, baja la conflictividad, se fortalece el tejido cívico. En esta Semana del Matrimonio pidamos la gracia de repensar aquello que dificulta nuestras relaciones y entretejamos comunidades que hagan posible la belleza de un «para siempre» que eduque, sostenga e ilumine.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

El bisbe Xabier reflexiona sobre
les migracions a la diòcesi de
Tui-Vigo

El bisbe Xabier va visitar Vigo els dies 27 i 28 de gener convidat pel bisbe de Tui-Vigo, Antonio Valín, per participar d'una xerrada-col·loqui sobre les migracions i la celebració de la festivitat de Sant Tomàs d'Aquino.

Al Centre Teològic «San José» de Vigo es va celebrar la festivitat de Sant Tomàs d'Aquino amb una eucaristia presidida pel bisbe Antonio Valín i concelebrada pel bisbe Xabier i altres sacerdots de la diòcesi. Just, després, es va fer un acte acadèmic a

càrrec del bisbe Xabier amb el títol «Del cor de Crist a les comunitats acollidores i missioneres».

La visita del bisbe Xabier a Vigo començava amb la seva participació en una xerrada-col·loqui sobre les migracions organitzada per la Delegació de Migracions de la diòcesi de Tui-Vigo. Es va fer a la sala d'actes de la parròquia de l'Immaculat Cor de Maria i el punt de partida era la pregunta: «Què n'espera l'Església dels migrants?». Hi van participar sacerdots, migrants i agents de la pastoral sobre migracions.

Festa de la Candelera
a la Catedral de Sant Llorenç

La Catedral de Sant Llorenç va acollir, el dilluns 2 de febrer, la celebració dels Sants Simó i Anna, patrons del moviment diocesà Vida Creixent. La celebració de la Candelera va estar presidida pel bisbe Xabier i va incloure l'encesa i processó de les candel·les.

El bisbe Xabier destacava que «els integrants de Vida Creixent, la gent gran, són persones sàvies, són un tresor, una memòria viva de la fe, testimonis de vida creient. A més, el bisbe Xabier posava de relleu que, per contra del que passa actualment a la societat, «l'Església sí dona valor a l'experiència, a la gent gran, a la vida que hi ha acumulada en cadascuna de les persones grans que han fet un recorregut amb alegries però també amb penes, amb dificultats però malgrat tot, aquí esteu, amb esperança, confiant i tirant sempre endavant».

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat subratllava que malgrat que la gent gran té una vida fràgil, «és una vida fràgil que continua



donant fruits i que Jesucrist us continua acompanyant perquè ens acompanya a totes les etapes de la vida». Per últim, el bisbe Xabier recordava que l'Església i la diòcesi de Sant Feliu necessiten els membres de Vida Creixent ale-

gres, contents i que siguin pacíficadors, artesans de la pau, tan necessària en els nostres dies. I demana a l'Esperit Sant que Vida Creixent sigui una realitat a totes les parròquies i racons de la diòcesi santfeliuena.

Celebració de la Jornada de la Vida Consagrada

La Catedral de Sant Llorenç va acollir, el passat dilluns 2 de febrer, la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada.

Una celebració presidida pel bisbe Xabier a la qual hi van participar un grup molt divers de religiosos i religio-

ses de la nostra diòcesi. Totes i tots van poder renovar els seus compromisos religiosos i apostòlics durant la festa de la Presentació del Senyor que aquest 2026 ha tingut com a lema: «Vida consagrada. Per a qui ets?»



Assemblea parroquial festiva a Sant Cosme i Sant Damià del Prat

Una quarantena de persones van participar, dissabte 31 de gener, en una assemblea parroquial festiva a la parròquia de Sant Cosme i Sant Damià del Prat.

La trobada, que es va fer als locals parroquials, va incloure una dinàmica de treball basada en l'agraïment i el compromís a la diòcesi amb l'objectiu

de caminar junts. Les persones participants eren de diferents grups com ara del grup de formació bíblica, del grup de lectors, catequistes, el cor parroquial i d'altres serveis de la parròquia.

Una trobada que va comptar amb la presència del rector, Mn. Rafael Marato, i del diaca Juan Eusebio Brea.

AGENDA

- **Dimarts 17 febrer.** El bisbe Xabier presideix la reunió d'arxiprestes de la vicaria del Penedès, Garraf, Anoia, a les 10.45 h.
- **Dimarts 17 febrer.** El bisbe Xabier presideix el Consell diocesà de Càritas Sant Feliu. A la Casa de l'Església a partir de les 9.30 h.
- **Dimecres 18 febrer.** Celebració del Dimecres de Cendra a la Catedral de Sant Llorenç, a les 20.00 h.
- **Divendres 20 febrer.** Presentació de l'agenda 2026 de Catalunya Sacra a la cripta de la Colònia Güell, a les 12.00 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8,11-13]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres sis florentins fundadors dels Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dimecres (lit. hores: 4a setm.) [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. **Dimecres de Cendra.**

Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsola (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg. vident de Lourdes.

19. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo.

20. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, religiosa; beat Maurici Proe-

ta, agustinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i dr. de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 2,7-9;3,1-7 / Sl 50 / Rm 5,12-19 (o bé, més breu: Rm 5,12.17-19) / Mt 4,1-11]. Santa Margarida de Cortona, rel.; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

Diumenge VI de durant l'any (A)

COMENTARI

«No vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes sinó a completar-los»



Jesús repassa avui a l'evangeli alguns dels manaments del decàleg. Com ell diu no ve a desautoritzar-los sinó a completar-los. Jesús ens ensenya a viure en plenitud, arribant fins al més íntim del nostre cor, no quedant-nos només en els actes externs. I així diu: *Als antics els van manar: "No matis"; doncs, jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal; el qui digui al seu germà una paraula de menyspreu, serà reu davant el Santedrà, i el qui l'insulti acabarà al foc de l'infern.* No es tracta, doncs, només de no matar sinó d'evitar tot allò que és camí de mort com l'insult, l'enuig, el menyspreu. El cristià no s'accontenta dient: "Jo no mato ni robo"; ha de poder dir que tracta l'altre com un veritable germà. I això és més important que l'ofrena que ofereixes a l'altar: *Si et trobes a punt de presentar l'ofrena i et recordes que un teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà la teva ofrena, i ves primer a fer les paus amb ell.* El primer, el més fonamental és fer les paus amb el germà: llavors la nostra ofrena serà agradable a Déu. Parla després de l'adulteri i un cop més no es queda Jesús en el fet sinó que diu: *Tothom que mira una dona amb mal desig en el fons del cor ja ha comès adulteri.* Cal evitar no solament l'adulteri sinó també el mateix desig d'adulteri. Quant al divorci Jesús diu ben clarament que aquest no és el camí que ell predica: *Tothom qui es divorcia de la seva dona, en fa una adúltera i el qui es casa amb una repudiada comet adulteri.* Per Jesús no existeix el divorci! I finalment parla dels juraments: no s'han de fer perquè nosaltres parlem amb sinceritat: *Digueu senzillament sí, quan és sí, no, quan és no. Tot allò que dieu de més ve del Maligne.* Si som sincers no ens cal jurar mai, la nostra paraula basta. La primera lectura ens convida a seguir el camí de Jesús: *Tens al davant foc i aigua, pren el que tu vulguis. El Senyor té al davant la vida i la mort.* Ens toca a nosaltres escollir: la vida, el camí de Jesús o la mort apartant-nos precisament de l'evangeli.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jesús Fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments; ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

► Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la Llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la Llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra Llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra Llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyaem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Escriptura: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,17-37) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel. Ja sabeu que als antics els van manar: "No matis", i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. Ja sabeu que està manat: "No cometis adulteri." Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri. També sabeu que als antics els van manar: "No trenquis els juraments." I també: "Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor." Doncs jo et dic: No juris mai: Digueu senzillament sí quan és sí, i no quan és no. Tot allò que dieu de més, ve del Maligne.»

► Lectura del libro del Eclesiástico (Eclo 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandamientos y permanecerás fiel a su voluntad. Él te ha puesto delante fuego y agua, extiende tu mano a lo que quieras. Ante los hombres está la vida y la muerte, y a cada uno se le dará lo que prefiera. Porque grande es la sabiduría del Señor, fuerte es su poder y lo ve todo. Sus ojos miran a los que le temen, y conoce todas las obras del hombre. A nadie obligó a ser impío, y a nadie dio permiso para pecar.

► Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la ley del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la ley del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus mandatos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus decretos. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu ley. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus decretos, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu ley / y a guardarla de todo corazón. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,6-10)

Hermanos: Hablamos de sabiduría entre los perfectos; pero una sabiduría que no es de este mundo ni de los príncipes de este mundo, condenados a perecer, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria.

Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido, pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la Gloria. Sino que, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman».

Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu; pues el Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,17-37) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Os digo que, si vuestra justicia no es mayor que la de los escribas y fariseos, no entraréis en el reino de los cielos. Habéis oído que se dijo a los antiguos: "No matarás", y el que mate será reo de juicio. Pero yo os digo: todo el que se deja llevar de la cólera contra su hermano será procesado. Habéis oído que se dijo: "No cometerás adulterio". Pero yo os digo: todo el que mira a una mujer deseándola, ya ha cometido adulterio con ella en su corazón. También habéis oído que se dijo a los antiguos: "No jurarás en falso" y "Cumplirás tus juramentos al Señor". Pero yo os digo que no juréis en absoluto. Que vuestro hablar sea sí, sí, no, no. Lo que pasa de ahí viene del Maligno.»